

μίαν θυρίδα ανοικτήν εἰς τὸν τάφον του, τὸν δ-
ποῖον θὰ τῷ ἐγείρωσι μετ' ὀλίγον, ὅπως δύνα-
ται νὰ εἰσέρχεται δι' αὐτῆς ἡ χελιδὼν, καὶ τῷ
ἀναγγέλλῃ μὲ τὸ κελάδημά της ὅτι ἤλθεν ἡ ἄ-
νοιξις καὶ μὲ τὴν ἄνοιξιν ὅτι ἤρχισε πάλιν τὸ
τουφεκί νὰ βροτᾷ.

Ἡ χελιδὼν εἶνε ἡ υπερτάτη ἔκφρασις τοῦ αἰ-
θερίου βίου. Ἡ γῆ δὲν ἐπλήσθη δι' αὐτήν· διὰ
τῶν ποδῶν αὐτῆς τῶν ἀτελῶν θὰ ἐξηναγκάζεται
νὰ ἔρπῃ ὡς ὄφις εἰμὴ ἦτο χελιδὼν, ἡ κυρίαρχος
δηλονότι τοῦ διαστήματος, ὅπερ διαυλακοὶ διὰ
πτήσεως ἀκαταπονήτου. Αἱ μεταναστεύσεις της,
ἡ πίστις αὐτῆς πρὸς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ὁ πρῶτος
αὐτῆς ἔρωσ κατέστησε πατρίδα της, προσεπνή-
ξισαν τὸ γόητρον, ὅπερ ἀνέκαθεν περιεβλήθη. Ὁ
ἐξόριστος τὴν βλέπει μετὰ συγκινήσεως, διότι
τῷ ὀμιλεῖ περὶ τῆς πατρίδος, ὁ δεσμώτης τὴν
βλέπει μετ' ἐλπίδος, διότι τῷ ὀμιλεῖ περὶ τῆς ἐ-
λευθερίας.

Εἰμὴ ἦτον ἀπολύτως ἐπάναγκες νὰ μεταναστεύ-
ωσιν, καὶ εἰμὴ ἦτο τοσοῦτον δυσχερὲς νὰ προ-
μηθευθῶσι κατὰ τὸν χειμῶνα τὴν τροφήν των, αἱ
χελιδόνες θὰ ἐξημεροῦντο ἐξάπαντος ἐπὶ τοσοῦ-
τον, ὥστε καὶ εἰς τὰ κλωβία μας νὰ τεθῶσι. Τὸ
δρμέμφυτον τῆς κοινωνικότητος, ὅπερ συνήγαγεν
αὐτάς εἰς ὀμίλους, δὲν εἶπε τὴν τελευταίαν του
λέξιν. Τὰ παραδείγματα χελιδόνων τέλει ἐξη-
μερωθεισῶν εἰσὶ τόσα πολλὰ ὥστε δὲν χρήζουσιν
ἀναγραφῆς· δυστυχῶς ἡ λύσις ἐπέρχεται πάντοτε
θλιβερά· ἡ χελιδὼν, μεθ' ὅλην τὴν στοργήν, ἣν ἔ-
χομεν πρὸς αὐτήν, πρέπει ν' ἀπέλθῃ εἰς ἐποχὴν
καθ' ἣν ἡ μόνωσις της κατὰ τὴν μακρὰν της πο-
ρείαν θὰ τῇ εἶνε ὀλεθρία· τότε καταλαμβάνει ἀ-
πελπίσια τὴν ἀναθρέψασαν αὐτὴν ἀγαθὴν κο-
κορασίδα, ἥτις πικρὰ μέλλει νὰ χύσῃ δάκρυα ἐπὶ
τῷ ἀποχωρισμῷ, μεμφομένη ἑαυτῆς ὅτι διὰ τῶν
δισταγμῶν της ἐγένετο παραίτιος τῆς θλιβερᾶς
τύχης τῆς προστατευομένης της.

Ὅση δὴποτε καὶ ἂν ᾗ ἡ συμπάθεια, ἣν τὰ
πτηνὰ ταῦτα αἰσθάνονται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους,
πρέπει νὰ ὑπακούσῃ πρὸς τὸν ὑπέρτερον νόμον
τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν ἀναχώρησιν. Νεῆνις ἀνέθρεψε
τρεῖς μικρὰς χελιδόνας, αἵτινες εἶχον πέσει ἀπὸ
τῆς φωλεᾶς των κατὰ τινα καταγιγίδα· ἦσαν
θελκτικαὶ, ἐντελῶς ἡμεροὶ καὶ ἐπτερύγιζον ἐν τῇ
οἰκίᾳ· περὶ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ὁ πατὴρ αὐτῆς
τῇ συνεδούλευσε νὰ ταῖς ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον· ἐ-
ξέπτησαν τότε ἐκεῖνοι, συνηνώθησαν μετὰ τῶν
ἄλλων χελιδόνων καὶ τὰς ἠκολούθησαν περι-
πταμέναι, ἀλλὰ πάντοτε, πολλὰκις μάλιστα τῆς
ἡμέρας, ἐπανεκάμπτον εἰς τὴν αἴθουσαν, τὸ ἐσπέ-
ρας δ' ἐν τῷ κλωβίῳ των. Ἐν τούτοις τὴν ἡμέ-
ραν τῆς μεγάλης συναθροίσεως δὲν ἐπανεκάμψαν
ὡς συνήθως εἰς τὴν οἰκίαν, τὴν ἐπαύριον δ' εἶχον
ἀπέλθῃ μετὰ τῶν συντρόφων των.

Τὰ πτηνὰ ταῦτα ὁπότε εἰσὶν ἐλεύθερα, πολὺ ὀ-
λίγον πτοοῦνται ἐκ τῆς παρουσίας μας, καὶ οὐ-

δόλως διστάζουν νὰ κτίσουν τὰς φωλεὰς των πλη-
σίον τῶν παραθύρων μας· ζεῦγος χελιδόνων εἶχε
κτίσει τὴν φωλεάν του ἐντὸς πτωχικῆς οἰκίας
ἐπὶ δοκοῦ τῆς αὐλῆς· μίξ τῶν ἡμερῶν ἡ οἰκοδέ-
σποινα παρέτήρησεν ὅτι εἰς τῶν νεοσσῶν κατέπε-
σεν εἰς τὸ ἔδαφος· ἡ μήτηρ ἵπτατο περὶ αὐτὸν μι-
κρὰς βάλλουσα κραυγὰς. Περισυνήγαγε τὸν ναυα-
γὸν ἐκεῖνον τῆς ξηρᾶς ἡ καλῆ γυνῆ, καὶ ἀναβάσα
ἐπὶ βαρελίου τὸν ἐπανεθήκεν ἐν τῇ κοιτίδι του·
δὲν εἶχεν ἔτι ἀποσύρει τὴν χεῖρά της ὅτε ἡ χε-
λιδὼν ὤρμησεν, ἐκαθέσθη ἐπὶ τῆς νεοσσαῖας της,
καὶ τὰς πτέρυγας ἡμιτεταμέναις ἔχουσα, τὸ ῥάμ-
φος της ἡμιάνοικτον, ἀσπράινουσα ἐκ τῆς ἀγω-
νίας ἦν ὑπέστη, προσήλου ἐπὶ τῆς γυναικὸς τοῦς
μέλανας καὶ ἀπαστράπτοντας ὀφθαλμούς της,
χωρὶς διόλου νὰ πτοηθῇ ἐκ τῆς γειτνιασεως τῆς
χειρὸς αὐτῆς. Θὰ ἦτο λίαν ποιητικὸν ἂν ἐλέγο-
μεν ὅτι τὸ βλέμμα ἐκεῖνο νύχαρίσται εὐγλώττως
τὴν συμπαθῆ οἰκοδέσποιναν διὰ τὴν εὐεργεσίαν
της, ἀλλὰ βεβαίως ἐξέφραξε τὸ βλέμμα ἐκεῖνο
τὴν πεποίθησιν αὐτῆς, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ κακο-
ποιήσῃ τὸν νεοσσόν της.

Πρὸ τιῶν ἡμερῶν ἐπέστρεψαν πάλιν αἱ ἀγα-
πηταὶ ὀδοιπόροι, αἱ ἐπὶ τῶν πτερύγων των φέ-
ρουσαι ἡμῖν τὸ ἔαρ ἐκ τῶν θερμῶν κλιμάτων, ὅ-
θεν ἐπιστρέφουσι· ὅ,τι καὶ ἂν εἴπωμεν δὲν ἰσοδυ-
ναμεῖ πρὸς τὴν χαρὰν ἐκείνην, ἣν αἰσθανόμεθα,
πρὸς τὸ ἐγκάρδιον ἐκεῖνο καλῶς ἡ. ἴθετε, ὅπερ ταῖς
ἀναφωνοῦμεν, ὅτε τὸ πρῶτον βλέπομεν τὰς προσ-
κόπους, ὡς εἰπεῖν, τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς των,
ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας, πρὸ τῶν παραθύρων μας
περιπετομένης. *Κ.

ΒΟΕΡΣ ΚΑΙ ΚΑΦΡΟΙ

Ἐν ταῖς ἀποικίαις τῶν Βόερς κατὰ τὴν νότιον
Ἀφρικὴν ὑπάρχει, ὡς γνωστὸν, μέγας ἀριθμὸς
Κάφρων ἰθαγενῶν. Οἱ Κάφροι οὗτοι εἰσὶν εἰδωλο-
λάτραι καὶ πολὺγάμοι· φύσει ὀκνηροὶ προτιμῶσι
νὰ βλέπωσιν ἐργαζομένας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν ἢ νὰ ἐργάζωνται οἱ ἴδιοι. Εὐθὺς ὡς
τὸ τέκνον τοῦ Κάφρου φθάσῃ τὴν ἡλικίαν τῶν
δέκα ἢ δώδεκα ἐτῶν, φέρε οὗτος αὐτὸ παρά τινι
Βόερς καὶ ζητεῖ δι' αὐτὸ ἐργασίαν. Ἐὰν δοθῇ αὐ-
τῷ εὐνοϊκὴ ἀπάντησις, μεταβαίνει μετὰ τοῦ
Βόερς καὶ τοῦ νέου Κάφρου παρὰ τῷ δημάρχῳ καὶ
δικαστῇ καὶ οὗτοι συντάσσουσι συμβόλαιον δι' ἕτη τινά.

Διὰ τοῦ συμβολαίου τούτου ὁ Βόερς ὑποχρε-
οῦται νὰ ἐνδύῃ τὸν νέον Κάφρον, νὰ τὸν κλο-
μεταχειρίζεται, καὶ πρὸς τούτοις νὰ χορηγῇ εἰς
τὸν πατέρα του, καθ' ὠρισμένας ἐποχὰς, πρὸς
διατροφὴν ἀραθόσιτον ἢ σίτον, πρόβατον ἢ ἕτερα
εἶδη. Τὸ ὄνομα τοῦ νέου Κάφρου καταχωρίζεται
εἰς βιβλίον δημόσιον, μετὰ τοῦτο δὲ ὁ Βόερς ὀ-
δηγεῖ αὐτὸν εἰς τὸ κτήμα του, ἔνθα τῷ δίδει
μικρὰν τινα ἐργασίαν, ἥτις συνήθως συνίσταται
εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ ποίμνια ἢ νὰ καλλιεργῇ
τὴν γῆν. Καθόσον δὲ προχωρεῖ εἰς τὴν ἡλικίαν,

τὰ ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα καταγίνεται εἶνε σπουδαί-
ότερα καὶ ἐπιπονώτερα.

Εἰ καὶ ὁ Βόρξ ἐνίοτε παραφέρεται, ἡ σύζυγος
αὐτοῦ ὅμως μεταχειρίζεται πάντοτε μετὰ πραό-
τητος τοὺς νέους Κάρρους. Οὕτω καὶ μετὰ τὸ
τέρμα τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας οἱ Κάρροι
προτιμῶσι συνήθως, ἀντὶ νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐλευ-
θερίαν τῶν, νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐργαζόμενοι πολλὰ
ἔτη ἀκόμη ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι, μέχρις οὗ νυμ-
φρευθῶσιν, ἤτοι μέχρις οὗ τὰ χρηματικά αὐτῶν
μέσα τοῖς ἐπιτρέψωσι νὰ ἀγοράσωσι μίαν γυναῖκα
καὶ νὰ διοργανώσωσιν οἰκίαν.

Παρὰ τοῖς Βόρξς ὁ νόμος εἶνε εἰς τὸ ἔπακρον
αὐστηρὸς ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὀφείλουσι
νὰ μεταχειρίζωνται οἱ κύριοι τοὺς νέους Κάρρους.
Οἱ αἰκισμοὶ τιμωροῦνται μὲ πρόσημον, ἐάν δὲ
εἶνε λίαν βαρεῖς δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι τὴν βῆξιν
τοῦ συμβολαίου. Ὁ φιλόανθρωπος οὗτος θεσμὸς οὐ-
δόλως ὁμοιάζει μὲ τὴν δουλείαν, ὡς τινες δια-
τείνονται· οἱ ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις ἐργαζόμενοι
εἰσι περισσότερον περιωρισμένοι ἢ οἱ νέοι Κάρροι,
οἵτινες ἀνατρέφονται μετ' αὐτῶν τῶν τέκνων τῶν
Βόρξς.

Συνέπεια ἄμεσος τῶν ἐθίμων τούτων παρὰ τοῖς
Κάρροις εἶνε, ὅτι ὅσῳ τις αὐτῶν ἔχει πλεονέστερα
τέκνα, τόσῳ εἶνε πλουσιώτερος, διότι καὶ τῶν
θυγατέρων ἢ ἀποκατάστασις, ἅμα ὡς φθάσωσιν
εἰς ὄραν γάμου, εἶνε διὰ τὸν πατέρα ἔργον ἐπι-
κερδέστατον. Ἐν ταῖς καφρικαῖς οἰκογενεαῖς κατὰ
τοσοῦτον ὁ Κάρρος εἶνε εὐτυχὴς καθόσον ἔχει
περισσότερας γυναῖκας καὶ τέκνα. Ἐντὸς τεσσα-
ρακονταετίας γίνεται πλοῦσιος, δυνάμενος νὰ ζή-
σῃ ἐκ τοῦ εἰσοδήματός του, οὗτινος τὸ κεφάλαιον
ἐκπροσωποῦσι τὰ τέκνα του. N. Γ. Z.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἐν τῇ νήσῳ Μάν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὰς προ-
σεχεῖς ἐκλογὰς αἱ γυναῖκες ὅλᾳ μετὰσχῶσι, τὸ
πρῶτον νῦν, τῆς ψηφοφορίας εἰς διορισμὸν τοῦ
νομοθετικοῦ σώματος τῆς νήσου. Τὸ δικαίωμα
τῆς ψήφου παρεχωρήθη εἰς πᾶσαν γυναῖκα ἔχου-
σαν κτήματι ἀποπέρον αὐτῇ ἐτησίαν πρόσοδον
μίας λίρας στερολίνας. Διὰ τῆς παρεχωρήσεως
ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος αὐξάνει
κατὰ 500 ἐκλογεῖς.

Φαίνεται δὲ ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ νόμος δὲν πα-
ραχωρεῖ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ
ἐκλέγεσθαι. Ἀλλὰ τὸ νέον τῆς νήσου νομοθετι-
κὸν σῶμα θέλει βεβιαίως συζητήσει νομοσχεδιὸν
τι, δι' οὗ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐπικτείνεται
καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, τὰς πληρωνούσας ἐνοικίον
τι ἀντὶ νὰ ἔχωσιν ἰδιοκτησίαν. Kx Λ*.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς κἀθηται εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τρώ-
γει λαϊμαργῶς.

— Βλέπεις, λέγει ἡ μήτηρ του, τί καλὴ ποῦ

εἶνε ἡ παραμάνα σου; τί τῆς λὲς ποῦ σοῦ δίνει
τόσα καλὰ πράγματα; τῆς λὲς εὐχαριστῶ;
— Ὅχι! τῆς λέω νὰ μοῦ φέρῃ ἀκόμη κι' ἄλλο.

Μεταξὺ τοκογλύφων.

Ὁ εἰς αὐτῶν εἰδοποιεῖ τὸν συνάδελφόν του,
ὅτι ὁ υἱὸς του ἐδανείσθη παρ' αὐτοῦ ποσὸν τι χρη-
μάτων.

— Καὶ πρὸς πότα ταῖς 100 τοῦ τὰ ἐδώσατε;
ἔρωτᾷ ἀνήσυχος ὁ πατήρ.

— Πρὸς δώδεκα τοῖς 100.

— Τὸν ἀνόητον! Γιατί δὲν ἤλθε νὰ ζητήσῃ
ἀπὸ 'μένα; Ὅλ' τοῦ τὰ ἐδίδα μόνον πρὸς δέκα.

Ἐν συναναστροφῇ ὠμίλου προχθὲς περὶ τοῦ
κ. Β* * εἰς ἄκρον ἐγωῖστοῦ, καὶ τις ἐζήτησε νὰ
τὸν υπερασπίσῃ, λέγων ὅτι ἔχει πολλοὺς ἐχθρούς.

— Αὐτός; ὑπέλαβεν ἡ κυρία *N, ἥτις γνωρίζει
πολὺ καλὰ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, — πῶς
εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐχθρούς... ἄνθρωπος, ὁ ὁ-
ποῖος δὲν ἔκαμε ποτὲ καλὸν εἰς κανένα!

— Μεταξὺ μας, δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι ὁ Σ*
εἶνε βλάξ;

— Φίλτατε, δὲν πρέπει νὰ κακολογῇ κανεὶς
τὸν ὅμοιόν του.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * — Ποῖον εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον μέσον νὰ
τὰ χαλάσῃ τις μὲ τὸν φίλον του;

— Νὰ τοῦ δανείσῃ χρήματα.

* * * Τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοβοηθείας εἶνε πηγὴ
πάσης ἀληθοῦς προσοπιστικῆς προόδου, ὅταν δὲ ἐν-
υπάρχη εἰς πολλοὺς, γίνεται αἷτιον ἐθνικῆς ἰ-
σχύος καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Ἡ μὲν ἐξωτερικὴ βο-
ήθεια πολλάκις ἐξασθενίζει, ἡ δὲ ἐσωτερικὴ πάν-
τοτε ἐνισχύει. Ὅτι δὴποτε πράττεται ὑπὲρ προ-
σώπων ἢ τάξεων ἀμβλύνει τὸ πρὸς τὴν ἐργασίαν
κέντρον, καὶ ψυχραίνει τὸ αἶσθημα τῆς ἀνάγκης
νὰ ἐργασθῇ ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ· διὸ, ὅπου ἡ
κηδεμονία τῆς ἐξουσίας εἶνε ὑπερβολικὴ, ἐκεῖ ἡ
δραστηριότης τῶν ἀνθρώπων χαλαροῦται ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέρχεται ἀδυναμία.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐἰς τὰ ἤθη τῶν Ἀμερικανῶν τῆς Νέας
Ἰόρκης εἰπήχθη ἐπ' ἐσχάτων ὁ νεωτερισμὸς νὰ
μὴ δέχωνται εἰς τὸ ἐξῆς γαμήλια δῶρα. Τὰ εἰς
τοὺς φίλους τῶν μελλονύμφων στελλόμενα προσ-
κλητήρια φέρουσιν εἰς τινα αὐτῶν γωνίαν τὰς λέ-
ξεις: «Δῶρα δὲν εἶνε δεκτά». Ὁ νεωτερισμὸς οὗ-
τος δὲν εἶνε ἀπλῆς ἰδιοτροπίας γέννημα, ἀλλὰ
προέρχεται ἐκ λίαν πρακτικοῦ συλλογισμοῦ τῶν
παραδεχθέντων αὐτόν. Σύζυγός τις, καταστραφεὶς
οἰκονομικῶς, ἐπανελάμβανε συχνὰ ὅτι τῆς κατα-
στροφῆς του αἰτία ὑπῆρχαν τὰ ἀργυρᾶ ἐπιτρα-